

AUDIO

www.audio.no

57

ELECTROCOMPANIET

NY 24bits /192kHz CD-spiller fra EC:

STEREO eller SURROUND?

CD/DVD: Pioneer, Onkyo og Muse

B&W 801 Nautilus • Hitachi gigant TV
Cayin i 2 og 5 kanaler • Mr. Doxa
Den audiofile jukeboxen • Frank Zappa

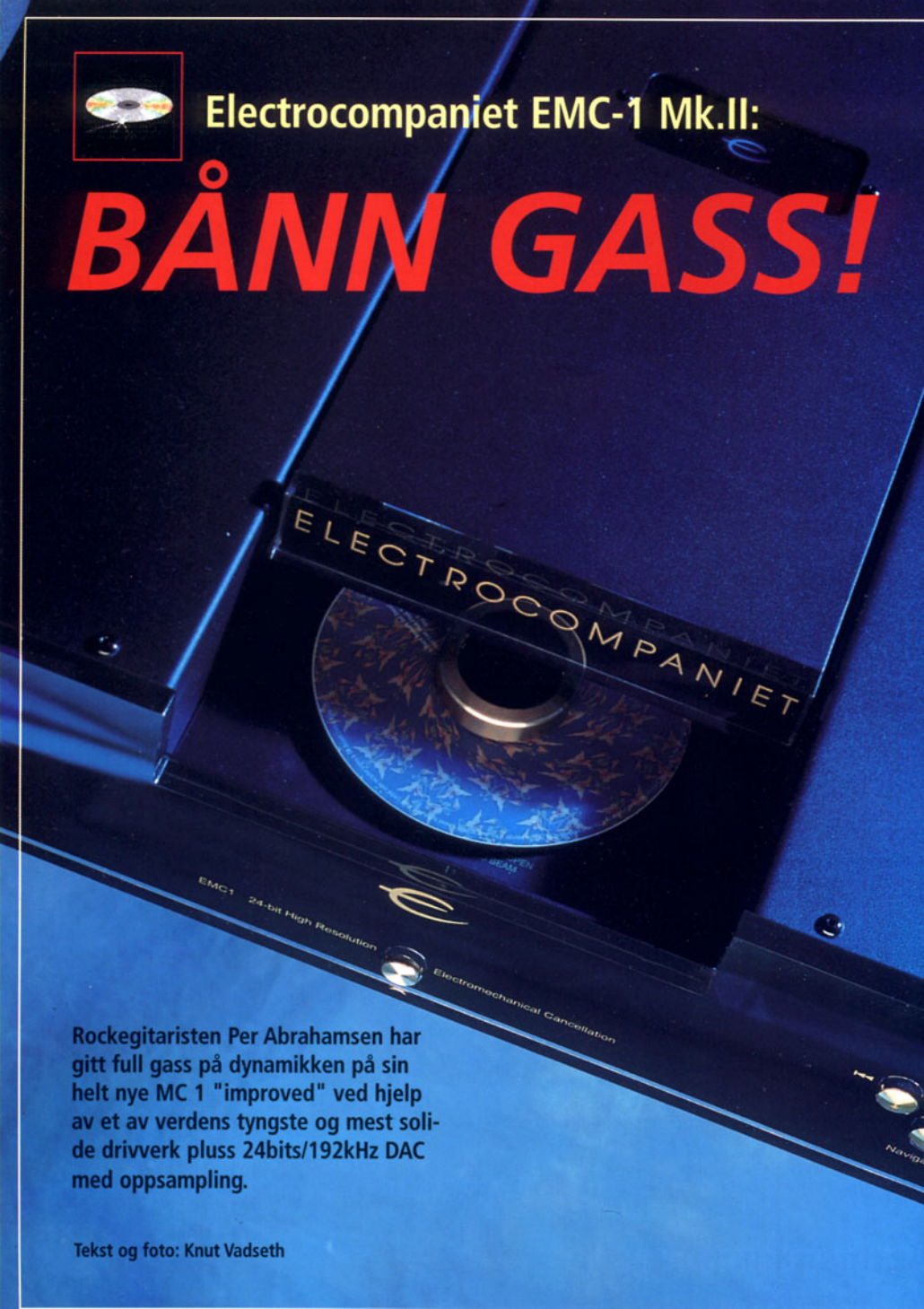
3/2001
15.årgang
kr. 59,-

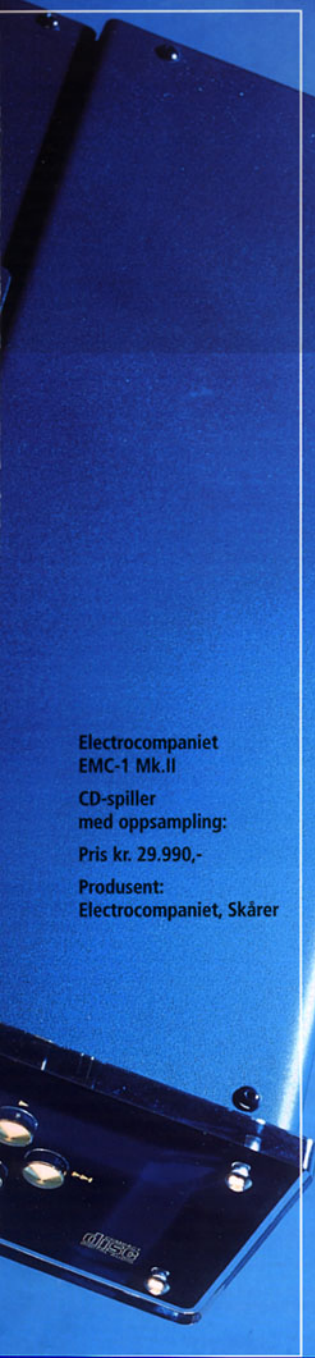
Electrocompaniet EMC-1 Mk.II:

BÅNN GASS!

Rockegitaristen Per Abrahamsen har gitt full gass på dynamikken på sin helt nye MC 1 "improved" ved hjelp av et av verdens tyngste og mest solide drivverk pluss 24bits/192kHz DAC med oppsamling.

Tekst og foto: Knut Vadseth

Electrocompaniet
EMC-1 Mk.II

CD-spiller
med oppsampling:
Pris kr. 29.990,-

Produsent:
Electrocompaniet, Skårer

Per Abrahamson er kjent i hele "high-end" verdenen som mannen bak den sofistikerte "rør" lyden til norske Electrocompaniet. Her hjemme kjenner vi også Per som sologitaristen i rockebandet "Mojo Blues". Og der i gården hersker det- for å si det mildt- mer futt og trøkk enn akkurat polert finesse. Det har derfor i alle år undret meg at Per Abrahamson i 25 år har laget forsterkere med typisk "klassisk" lyd hvor varme, fylde, naturlig stemmegjengivelse og 3D romgjengivelse har vært høyere prioritert enn sylslike transienter og eksplosiv dynamikk. Men for oss med smaksloker i ørene som går mot klassisk jazz og ballader fremfor rock og disco, har dette vært den nesten perfekte forsterker så sant vi ikke hadde råd til vesentlig dyrere rørgeier. Nylig fikk vi se to tester i de viktigste engelske hi-fi bladene som gav topp karakterer til disse forsterkerne, på samme måte som vi har opplevd at amerikanske Stereophile vurderer de gedigne Nemo-blokkene blant de aller beste rør og transistorforsterkere som er laget, uansett pris.

Ny lydfilosofi

Da den første CD-spillere fra Electrocompaniet ble lansert for et par år siden, gikk klangbalansen tydelig mot det mer kjappe, hardtslående og dynamiske. Faktisk var mitt eneste ankepunkt mot denne fremragende spilleren en litt dominerende øvre mellomtone. Dersom du skulle ha den typiske rørløyd fra EC, måtte du isteden velge Meridian 508-24(!). At kursjusteringen til Per Abrahamson likevel var særdeles vellykket, viser det faktum at den kostbare MC-1 er solgt i mer enn 2500 eksemplarer over hele verden. Ikke rart at også den nye integrerte forsterkeren EC1-4, som Tore Dag Nilsen tester et annet sted i bladet, også har fått litt mer futt og moro i særlig øvre mellomtone. Likevel var vi ikke helt fornøyd på det dynamiske fyrverkeri vi skulle oppleve fra de gamle, kjente CD-skivene våre med den nyeste EMC-1 med "oppsampling"...

Dynamitt

Denne nyeste kreasjonen fra Electrocompaniet er den overlegent mest dynamiske CD-spiller jeg har hørt. Den har også det bredeste lydbildet jeg har opplevd i min stue, samtidig som jeg heller aldri har hørt maken til super solid bass som tilsynelatende går en oktav dypere enn på noen andre CD-spillere. CD-versjonen av Pink Floyd's "The Wall" høres normalt ut som PUDDING med vanlige CD-spillere. Med den nye EMC-1 Mk.II opplever jeg et lydbilde jeg ikke har hørt maken til siden jeg la mine japanske super pressinger på plattatallerkenen til den sagnomsuste Forsell Air Tanget sammen med en Van den Huul modifisert EMT-pickup og Dynamic Precision RIAA. Denne vinylriggen ville ha kostet et par hundre tusen kroner i dag. Jeg er faktisk ikke i stand til å oppleve noen parametre av betydning som ikke gjøres nesten like godt av denne CD-spilleren matet med vanlige CD-innspillinger! Men selv om vi med CD-mediet slipper støv og hakk fra vinylen, gjør denne ekte kontrasten og stramhe-

ten at tidligere innbakt jitter og andre småfeil kan oppleves noe mer irriterende enn vanlig.

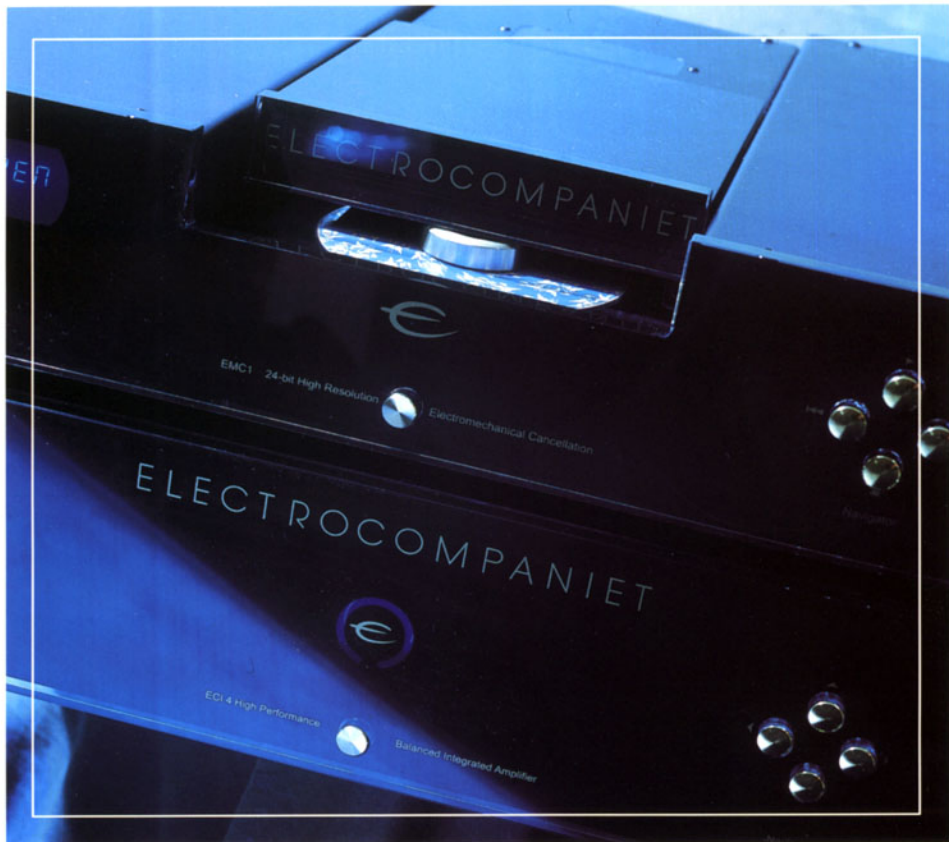
Mekanikk og elektronikk

Det viktigste nye med denne oppgraderingen er en par år gammel suksess, er en raffinert form for oppsampling. I motsetning til reklamen, gir ikke dette noe høyere oppløsning eller flere detaljer på eksisterende 16 bits opptak. Men på samme måte som linjedobleren på en video projektor, så glatter denne prosessen ut de litt ruffe kantene samtidig som man i betydelig grad reduserer problemet med det kritiske analogfilteret i diskanten. Det blir simpelthen litt mer luft i toppen på samme måte som vi i det siste har opplevd på DVD-spillere. Men i motsetning til billige DVD-spillere, er også mekanikken på EMC-1 av topp kvalitet.

Sammen med de 10 dB ekstra dynamikk som er konsekvens av oppsampling til 20 bit, betyr dette et klippelast lydbilde over hele frekvensområdet. Diskanten er helt nøytral og ryddig, mens særlig bassen er av en kvalitet som vi tidligere ikke har hørt maken til. Her er et trøkk og en kjapphet som ikke lenger lar deg forveksle stortromma med lyden av en bildor som lukkes! Denne ekstra dynamikken og stillheten mellom de skarpskårne transientene, er lettere å høre enn man skulle tro. Dette tross tydelige skryt om CD-mediets overlegenhet i forhold til vinyl på dette området. Det viktigste er likevel at musikken engasjerer på en måte som vi må tilbake til nettopp rådyr vinylrigg for å oppleve maken til!

Verdens beste?

Mens de første CD-spillere for drøye 15 år siden generelt låt hardt og skingrende, har senere spillere blitt mye varmere og rundere i klangbalansen. Bransjen har simpelthen lært kneppen for å kamuffere 16 bit mediet sine dårlige sider ved å eksponere en fyldig nedre mellomtone/øvre bass. Når vi lytter til EMC-1 Mk.II, skjønner vi øyeblikkelig at dette er gjort på bekostning av den dynamisk kontrasten vi nå opplever fra de samme platene. Selv om klangbalansen på EMC-1 er relativt slank - i hvert fall særdeles fast i fisken- så kan dette bare i mindre grad bortforklare den opplevde dynamiske kontrasten og den ekstreme stillheten mellom de eksplosive transientene på kolossen fra Electrocompaniet. Den tidligere omtalte lydsignaturen fra tidligere modell i presens området (ca. 3kHz), er likevel senket en smule både i både nivå og frekvens. Likevel ligger det fremdeles en antydning av "klirr" i nedre del av diskantområdet som skyldes den innebygde DIA konverteren. Denne smule uryddighet blir borte når jeg kopler spilleren opp mot min referanse Krell konverter. Men også noe av dynamikken reduseres selv om også Krell har en form for oppsampling! Per Abrahamson har helt tydelig vært villig til å prioritere dynamikk på bekostning av litt finesse. Greit nok. Husk også at jeg sammenlikner med noen av verdens beste spillere og DAC'er til betydelig høyere pris enn EMC-1.

Ikke helt

Jeg tror likevel at det er mer godlyd å hente på den innebygde D/A konverteren i forhold til kvaliteten på den helt fenomenalt bra driveren. Det skulle også bare mangle. Electrocompaniet planlegger å selge denne konverteren med oppsampling og det hele i eget kabinett for et sted mellom 5 og 10 tusen kroner. Nesten budsjett klasse! Likevel er her altså en begeistring, detaljering og frodighet med fenomenalt rom for lite penger. Per Abrahamsen er kjent for å være en særdeles nøktern mann som prøver å holde prisene nede. Det er likevel å håpe at han også kan lage en påkostet "signatur" DAC med enda bedre strømforsyning og komponenter for de av oss som erkjenner kvaliteten av spilleren, men som nødig vil betale hundretusen pluss for dCS Grieg eller liknende. Selv om driveren hadde fortjent det.

Konklusjon

Mitt forsteintrykk av denne spilleren var så overveldende positivt at også jeg begynte å lure på om denne spilleren var den eneste som holdt takt. (Flere tester fra utenlandske blader har vært så panegyriske når det gjelder forrige modell, at jeg ville blitt steinet om jeg hadde skrevet noe liknende.) Electrocompaniet EMC-1 Mk.II har dynamikk, rytmikk og heftig engasjement som ingen annen, inkludert mine favoritter Krell og Muse Thalia som begge er betydelig dyrere. Prisen for dette er en smule løssluppen vilterhet fremfor absolutt ro og orden for enhver pris. Spillestilen er såpass utagerende, at man bør prøve den med egen favorittmusikk på eget utstyr. Selv om dybbassen er titanisk, er resten av frekvensgangen såpass "stå på" i mellomtonen, at jeg ville være forsiktig med å koble den opp på

forsterkeri og høyttalere som kan låte litt fremadstormende. Jeg regner med at det er mer enn en tilfældighet at de låter akkurat passe rocka på Electrocompaniets egne "snille" forsterkere! Selv mine kjære, men lett sedate Respons høyttalere, får et fraspark som gjør at de spiller som om de var laget av Dave Wilson. Per Abrahamsen har nok øvd mye med Mojo Blues i det siste. Har han også skiftet Toyota'en med en Harley Davidson?